

Nr. 43.
13.
nóvbr.

Lög um vörumerki.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Pjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum þunnugt: - Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sá, er hjer á landi rekur verksmiðjuðnað- eða handiðnað, jarðrækt, málmannám, verzlun eða aðra atvinnu, hefur rjett til að nota nafn sitt eða firma eða nafn á fasteign sinni sem vörumerki, en getur jafnframt samkvæmt lögum þessum með skrásetningu öðlast einkarjett til að hafa sjerstakt vörumerki til að greina vörur sínar frá vörum annara í viðskiptum manna á milli. Pessi rjettur nær til allra vörutegunda, hafi hann eigi með skrásetningunni verið bundinn við ákveðnar vörutegundir.

Vörumerkið er sett á sjálfa vöruna eða umbúðir hennar.

2. gr.

Vörumerkjaskrá skal haldin í Reykjavík fyrir land allt af skráritara, er landshöfðingi skipar; ráðherra Íslands ákveður laun hans og ritfje frá því lög þessi öðlast gildi þangað til 31. desember 1905, en upp frá því skal hvortteggja veitt á fjárlögunum.

3. gr.

Nú vill maður fá vörumerki skrásett, og skal hann þá afhenda eða senda skráritara í borguðu brjefi tilkynningu um það; skal í henni standa greinileg lýsing á merkinu og skýrsla um nafn eða firma tilkynnanda, atvinnuveg og póstáskript; eigi vörumerkið eingöngu að ná til ákveðinna vörutegunda, skulu þær og tilgreindar.

Tilkynningu skal fylgja:

1. Mynd af merkinu á sterkum pappír í 3 eintökum, eigi stærri en 10 sentimetrar ($3_{,82}$ þumlungar) á hæð og 15 sentimetrar ($5_{,74}$ þumlungar) á breidd.
2. Tvö mótt (kliché) jafnstór myndinni, til að prenta hana eptir.
3. 40 kr. borgun fyrir skrásetning og auglýsing hennar, er renni í landssjóð.

Skráritari skal svo fljótt sem kostur er á afhenda tilkynnanda eða senda honum skriflega viðurkenning fyrir móttöku tilkynningarinnar og nefna dag og stund, er hann fjekk hana. Festa skal við viðurkenninguna eitt eintak vörumerkisins.

Nr. 43. Lög 13. nóvember um vörumerki.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Varemærker.

Nr. 43.

13de
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, som her i Landet driver Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring, kan, ved Siden af den ham tilkommende Ret til som Varemærke at benytte sit Navn eller Firma eller Navnet paa en ham tilhørende fast Ejendom, ved Registrering overensstemmende med denne Lovs Forkrifter erhverve Eneret til at benytte særlige Varemærker for i den almindelige Omsætning at adskille sine Varer fra andres. Denne Ret skal omfatte alle Arter af Varer, naar den ikke ved Registreringen er blevet indskrænket til visse Varearter.

Varemærket anbringes paa selve Varen eller dens Indpakning.

§ 2.

Varemærkerregistret føres for hele Landet i Reykjavik af en dertil af Landshøvdingen beskikket Registrator, hvis Honorar og Kontorudgifter for Tiden fra denne Lovs Ikrafttræden til 31te December 1905 fastsættes af Ministeren for Island og for den følgende Tid bevilges paa Finansloven.

§ 3.

Den, som vil have et Varemærke registreret, skal til Registrator indlevere eller i betalt Brev indsende en Anmeldelse, indeholdende en tydelig Beskrivelse af Mærket og fuldstændig Oplysning om Anmelderens Navn eller Firma, Næringsvej og Postadresse samt, naar Retten til Varemærket kun skal omfatte visse Arter af Varer, Angivelse af disse Varearter.

Med Anmeldelsen skal følge:

1. En Afbildning af Mærket paa holdbart Papir i 3 Eksemplarer af højest 10 Centimeter (3,82 Tommer) i Højde og 15 Centimeter (5,74 Tommer) i Bredde.
2. To til Mærkets Trykning tjenlige Typer (Klichéer) af samme Størrelse.
3. 40 Kr. i Afgift for Registreringen og dens Bekendtgørelse.

Registrator skal snarest muligt til Anmelderen aflevere eller oversende skriftlig Tilstaaelse for Anmeldelsens Modtagelse samt Dagen og Klokkeslettet for samme. Ved Tilstaaelsen skal heftes et Eksemplar af Varemærket.

Nr. 43. Lov af 13de November om Varemærker.

Nr. 43.

13. Nú notar einhver, þá er lög þessi ganga í gildi, ákveðin merki á vörum sínum eða umbúðum þeirra, og getur þá enginn annar með tilkynnningu öðlast rjett til notkunar þeirra merkja, ef sá er merkin notaði, tilkynnir þau innan 2 vikna frá því, er lögin öðluðust gildi, á þann hátt, er fyrirskipað er í 3. gr.

4. gr.

Vörumerki skal eigi skrásetja:

1. Ef það einungis er tölustafir, bókstafir eða orð, er ekki hafa svo einkennilegt lag, að þau megi teljast mynd; þó skal eigi neita um skrásetning, ef merkið er orð, sem er sjerstakt tilbúið heiti fyrir ákveðnar vörutegundir, er tilgreindar eru í tilkynningunni samkvæmt 3. gr., og á ekki að lýsa uppruna vörurnnar, ásigkomulagi hennar eða ákvörðun, vörumegni eða verði.
2. Ef í því er heimildarlaust nafn eða firma annars en tilkynnanda eða nafn á fasteign annars manns.
3. Ef í því eru opinber merki, svo sem skjaldmerki.
4. Ef í því stendur nokkuð, er getur valdið hneyksli.
5. Ef það er alveg eins og vörumerki, sem þegar hefur verið skrásett fyrir aðra eða tilhlyðilega tilkynnt til skrásetningar, eða er svo líkt því, að hætt sje við að villast á merkjunum yfirleitt, þótt ólik sjeu í einstöku atriðum; þó skal eigi neita um skrásetningu, ef líkingin er fólgin í táknum þeim og merkjum, sem getur um í 8. gr., eða ef merkin eiga að vera hvort fyrir sína vörutegund.

6. gr.

Ef synjað er um skrásetning, skal gjöra tilkynnanda skriflega aðvart samkv. 3. gr. um synjunina og ástæður fyrir henni.

Ef tilkynnanda þykir úrskurðurinn heimildarlaus, getur hann innan þriggja mánaða skotið honum til landshöfðingja, og skal honum engu að síður heimilt að leita úrskurðar dómstólanna um málid.

7. gr.

Þá er skrásetning hefur fram farið, skal svo fljótt sem unnt er auglýsa hana í blaði því, sem löggilt er til að flytja almennar auglýsingar á Íslandi, og skal þar að auki í hver árslok birta í B-deild stjórnartíðindanna auglýsing um skrásetningar þær, sem gjörðar hafa verið á því ári.

8. gr.

Nú eru í skrásettu vörumerki tölustafir, bókstafir eða orð, sem ekki verða skrásett út af fyrir sig samkv. 5. gr., eða vörumerkið er sett saman eingöngu eða að nokkru leyti af táknum eða merkjum, sem almennt eru notuð í einhverjum atvinnugreinum, þá sviftir það ekki aðra rjetti til að hafa sömu tákna fyrir vörumerki eða einhvern hluta þess.

9. gr.

Skrásett vörumerki má eigi láta af hendi, nema með atvinnu þeirri, sem það er notað við.

Nr. 43. Lög 13. nóvember um vörumerki.

§ 4.

Nr. 43.

Naar nogen allerede paa den Tid, nærværende Lov udkommer, benytter visse Mærker til Anbringelse paa sine Varer eller disses Indpakning, kan ingen anden ved Anmeldelse erhverve Ret til saadan Benyttelse, saafremt førstnævnte inden 14 Dage, efter at Loven er traadt i Kraft, paa den i § 3 foreskrevne Maade gør Anmeldelse om de af ham benyttede Mærker.

§ 5.

Varemærket maa ikke registreres:

1. Naar det udelukkende bestaar i Tal, Bogstaver eller Ord, som ikke have en saa fremtraedende ejendommelig Form, at det kan anses som Figurmærke; dog maa Registrering ikke nægtes, naar Mærket bestaar i Ord, der ere en særlig opfundne Benævnelse for visse, i Anmeldelsen overensstemmende med § 3 angivne Varearter, ved hvilken der ikke tilsigtes at angive Varens Oprindelse, Beskaffenhed, Bestemmelse, Maengde eller Pris.
2. Naar det uden Hjemmel indeholder andet Navn eller andet Firma end Anmelderens eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom.
3. Naar det indeholder offentlige Mærker, saa som Vaaben.
4. Naar det indeholder Fremstillinger, der kunne vække Forargelse.
5. Naar det er fuldkommen ligt med et Varemærke, som allerede for en anden er registreret eller behørigt anmeldt til Registrering eller med samme frembyder en saadan Lighed, at Mærkerne i deres Helhed, uagtet Forskellen i Enkeltheder, let kunne forveksles; dog maa Registrering ikke nægtes, naar Ligheden beror paa saadanne Betegnelser, som § 8 omhandler, eller naar Mærkerne have Hensyn til forskellige Arter af Varer.

§ 6.

Nægtes Registreringen, skal Underretning herom samt Grunden til Nægtelsen skriftligt meddeles Anmelderen overensstemmende med § 3.

Finder Anmelderen Beslutningen ubeføjet, kan han inden tre Maaneder derefter indbringe Registrators Beslutning for Landshøydingen, hvorved hans Adgang til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Rettergang dog ikke indskrænkes.

§ 7.

Naar Registreringen har fundet Sted, skal Bekendtgørelse herom snarest muligt ske i den til offentlige Bekendtgørelser i Island autoriserede Avis, hvorhos der ved hvert Aars Udgang i Regeringstidendes Afdeling B optages en Bekendtgørelse om de i Aarets Løb foretagne Registreringer.

§ 8.

Indeholder et registreret Varemærke Tal, Bogstaver eller Ord, som ifølge § 5 ikke særskilt for sig kunne registreres, eller bestaar det helt eller delvis af saadanne Tegn eller Mærker, der almindeligt benyttes i visse Klasser af Forretninger, udelukkes andre ikke derved fra at benytte de samme Betegnelser som Varemærke eller Del af et saadant.

§ 9.

Retten til et registreret Varemærke maa kun overdrages i Forbindelse med den Forretning, i hvilken det benyttes.

Nr. 43. Lov af 13de November om Varemærker.

Nr. 43. Nú selur maður atvinnu sína, og eignast kaupandi þá hið skrásetta vörumerki,
 13. sem notað er við atvinnuna, nema svo sje um samið, að seljandi skuli halda vörumerkinu, eða að þeir megi báðir nota merkið, hvor á sinni vörutegund.

10. gr.

Vernd fyrir skrásett vörumerki fellur burt, þegar tilkynning um endurnýjun á því er eigi gerð fyrsta sinn innan 10 ára frá skrásetningardegi og síðan innan 10 ára frá næstu endurnýjun á undan. Skráritari skal að minnsta kosti 4 mánuðum áður en frestir pessir eru liðnir, gefa þeim, sem merkið hefur verið skrásett fyrir, eða umboðsmanni hans (sbr. 15. gr.), vísbinding í ábyrgðarbrjefi um, að vernd á vörumerkinu falli burt, ef endurnýjuð tilkynning er ekki gerð í tækan tíma; brjefið sendist til þess staðar hjer á landi er hlutaðeigandi hefur til nefnt.

Nú vill einhver endurnýja skrásetning, og skal hann þá afhenda eða senda skriflega tilkynning, samda samkv. 3. gr., og láta henni fylgja mynd eins og þá, er þar er fyrir skipuð, og 10 kr. í skrásetningargjald til landssjóðs. Ef merkið hefur verið skrásett fyrir einhyvern annan en þann, sem beiðist endurnýjunar, skulu jafnframt færðar sönnur fyrir rjetti beiðanda til merkisins. Endurnýjun skal rita í skrána svo fljótt sem verða má, og skal beiðanda gefin viðurkenning eins og fyrirskipað er í 3. gr. fyrir tilkynning um nýtt merki.

Ef skráritara þykir tilkynningu að einhverju leyti ábótavant, skal hann synja um endurnýjun merkisins, og fer um þá synjun og kæru út af henni eptir ákvæðum 6. gr.

11. gr.

Nú álítur landshöfðingi, að ekki hefði átt samkv. ákvæðunum í 5. gr. nr. 3 eða 4 að skrásetja vörumerki, og skipar hann þá að ógilda skrásetninguna; um lögmaeti skipunar þessarar má leita úrskurðar dómstólanna.

Nú er vörumerki skrásett, og eru í því að eins tákni eða merki, sem almennt eru notuð í sjörstökum atvinnugreinum, og getur þá hver, er rekur þess konar atvinnu, krafist þess, að skrásetningin sje ógilt. Þegar þetta kemur fyrir, svo og þegar einhver álítur skrásetning vörumerkis sjer til skaða, liggur spurningin um ógilding skrásetningarinnar undir úrskurð dómstólanna.

Nú er synjað um skrásetning vörumerkis samkv. 5. gr. nr. 5, og beiðandi höfðar mál gegn þeim, sem hefur hið umbeðna eða skrásetta merki, og sannar, að hann hafi fyrstur notað merki þetta og að hinn hafi síðar tekið það upp, og má þá með dómi úrskurða honum rjett til að fá merkið skrásett með þeim einkarjetti til að nota það, er hann hafði heimting á, þegar hinn tilkynnti það, svo framarlega sem hann höfðar mál út af þessu innan eins árs, eptir að auglýsing um skrásetning merkisins hefur verið birt í blaði því, sem löggilt er til að flytja almennar auglýsingar á Íslandi.

12. gr.

Þegar skrásetning vörumerkis er felld úr gildi eða vernd á skrásettu vörumerki fellur burt, eða þegar sa, sem rjett hefur til merkisins, æskir þess, skal afmá merkið úr skránni og skal birta auglýsing um það í blaði því, er löggilt er til að flytja almennar auglýsingar á Íslandi, og við árslok í B-deild stjórnartíðindanna, Nr. 43. Lög 13. nóvember um vörumerki.

Overdrager nogen sin Forretning, gaar Retten til det registrerede Varemærke, Nr. 43. som benyttes i Forretningen, over til Erhververen, med mindre der er truffet Overens-^{13de} komst om, at Overdrageren skal beholde Varemærkeretten, eller at begge maa anvende Novbr. Mærket til forskellige Arter af Varer.

§ 10.

Beskyttelsen for et registreret Varemærke ophører, naar Anmeldelse om For-nyelse ikke sker første Gang inden 10 Aar fra Registreringsdagen og siden inden 10 Aar fra den sidste Fornyelse. Mindst 4 Maaneder inden Udløbet af fornævnte Tidsfrister skal Registrator ved anbefalet Brev underrette den, for hvem Mærket er registreret, eller hans Fuldmægtig (jfr. § 15), efter den af den paagældende opgivne Adresse her i Landet, om, at Beskyttelsen for Varemærket i Mangel af betimelig for-nyet Anmeldelse vil ophøre.

Vil nogen forny Registreringen, skal han indlevere eller indsende en over-ensstemmende med § 3 affattet skriftlig Anmeldelse, ledsaget af en saadan Afbildning, som der er foreskrevet, samt 10 Kr. i Registreringsafgift til Landskassen. Har Mærket været registreret for nogen anden end den, som begærer Fornyelsen, skal tillige Anmelderen Ret til Mærket godtgøres. Fornyelsen skal snarest muligt indføres i Registret, og saadan Tilstaaelse, som i § 3 er paabudt med Hensyn til Anmeldelse om nyt Mærke, meddeles Anmelderen.

Finder Registrator Anmeldelsen i en eller anden Henseende mangelfuld, skal han nægte Fornyelsen; i Henseende til den stedfundne Nægtelse og Klage over samme komme Bestemmelserne i § 6 til Anwendung.

§ 11.

Finder Landshøvdingen, at et Varemærke i Henhold til Forskrifterne i § 5 Nr. 3 eller 4 ikke burde have været registreret, paabyder han Registreringens Op-hævelse, hvilket Paabuds Berettigelse dog kan indbringes til Domstolenes Paakendelse.

Er et Varemærke blevet registreret, som udelukkende bestaar af Tegn eller Maerker, der almindeligt benyttes i visse Klasser af Forretninger, kan det fordres ud-slettet af enhver, der driver saadan Forretning. Saa vel i dette Tilfælde, som ellers naar nogen antager, at et Varemærkes Registrering er ham til Skade, hører Spørgs-maalaet om Registreringens Ophævelse under Domstolenes Afgørelse.

Er Registrering af et Varemærke nægtet i Henhold til § 5, Nr. 5, og An-melderen under et Søgsmaal mod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller regi-strerede Mærke godtgør, at dette oprindeligt er et af ham benyttet Mærke, som den anden har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kendt berettiget til at faa Mærket registreret med den Eneret til dets Benyttelse, hvorpaa han havde kunnet gøre Krav, da det blev anmeldt af den anden, saafremt han rejser Sag herom inden et Aar, efter at Bekendtgørelse om Mærkets Registrering er sket i den til offentlige Bekendt-gørelser i Island autoriserede Avis.

§ 12.

Naar Registreringen af et Varemærke er erklæret ophævet, eller Beskyttelsen for et registreret Varemærke er ophørt, eller naar den til Mærket berettigede begærer det, skal Mærket udlettes af Registret og Bekendtgørelse derom ske saavel i den til offentlige Bekendtgørelser i Island autoriserede Avis som ved Aarets Udgang i Rege-Nr. 43. Lov af 13de November om Varemærker.

Nr. 43. ásamt auglysing þeirri, er getur um í 7. gr., um skrásetningar þær, sem gjörðar hafa
13. verið á árinu,
nóvbr.

13. gr.

Nú setur maður heimildarlaust á söluvarning eða umbúðir hans nafn eða firma annars manns, eða nafn á fasteign eða skrásett vörumerki annars manns eða maður hefur vörur til sölu, sem auðkenndar eru á þenna hátt, og getur þá sá, er fyrir órjetti verður, höfðað mál og fengið dómsúrskurð fyrir því, að hinum sje óheimilt að nota merkið eða hafa vörur til sölu, sem auðkenndar eru með því. Hafi honum verið kunnugt um rjett hins, verður hann sekur um 100 kr. til 2000 kr., sje brotið ítrekað, getur það varðað fangelsi; auk þess má skylda hann til að bæta skaða þann, er af því hefur leitt, og taka burtu merki þau, er ólöglega hafa sett verið, eða, ef nauðsyn krefur, ónyta vörurnar eða umbúðir þeirra, svo framarlega sem þær eru þá í vörzlum hans eða hann á annan hátt hefur umráð yfir þeim.

14. gr.

Ákvæðum 13. greinar skal einnig beitt, þegar nafn eða firma annars manns eða nafn á fasteign eða skrásett vörumerki annars manns er notað með svo lítilvægum breytingum, að hætt er við að villast á nöfnunum eða merkjunum, þótt ólik sjei í einstökum atriðum,

15. gr.

Með konunglegrí tilskipun má einnig veita vernd þá, er lög þessi heimila, þeim mönnun erlendis, sem reka einhverja þá atvinnu, sem um er getið í 1. gr., með því skilyrði, að hjerlendir menn verði sömu rjettinda aðnjótandi í hinu landinu. Skal þá farið eptir þeim sjerstöku reglum, er nú skal greina um vörumerki þau, sem skrásett verða:

1. Tilkynningu skal fylgja sönnun fyrir því, að beiðandi hafi fullnægt skilyrðum þeim, sem sett eru í hinu landinu fyrir því, að vörumerkið njóti þar verndar.
2. Beiðandi skal undirgangast, að bæjarþing Reykjavíkur sje varnarþing hans í öllum málum viðvíkjandi vörumerkinu og tilnefna umboðsmann búsettan hjer á landi, er taki á móti málsókn fyrir hans hönd.
3. Vörumerkið skal eigi njóta viðtækari verndar eða verndar fyrir lengri tíma en í hinu landinu.

Um vörumerki, skrásett í öðru landi, þar er íslenzk vörumerki njóta sömu rjettinda, má enn fremur setja þessi ákvæði með konunglegrí tilskipun:

4. Vörumerkið skal skrásetja í þeirri mynd, sem löggilt er í hinu landinu, nema gagnstætt sje velsæmi og allsherjarreglu.
5. Nú er vörumerki tilkynnt til skrásetningar hjer á landi í síðasta lagi 4 mánuðum eptir að það hefur verið tilkynnt í hinu landinu, og skal þá gagnvart öðrum tilkynningum telja, að þessi tilkynning hafi fram farið um leið og tilkynningin fer fram í því landi.
6. Nú er synjað um skrásetningu samkv. 5. gr. nr. 5, og beiðandi höfðar mál gegn þeim, sem áður hefur tilkynnt merkið og fengið það skrásett, og sannar, að hann hafi fyrstur notað merki þetta, en að hinn hafi síðar tekið það upp, og má þá með dómi úrskurða honum rjett til að fá merkið skrásett með einkarjetti

ringstidenes Afdeling B i Forbindelse med den i § 7 ommeldte Bekendtgørelse om Nr. 43.
de i Aarets Løb foretagne Registreringer.

13de
Novbr.

§ 13.

Den, som paa Varer, der fallholdes, eller paa deres Indpakning uhemlet anbringer en andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom eller en andens registrerede Varemærke, saa vel som den, der falholder de paa saadan Maade betegnede Varer, kan efter Søgsmaal fra den forurettedes Side ved Dom kendes uberettiget til at bruge Mæret eller falholde de med samme betegnede Varer. Har han været vidende om den andens bedre Ret, straffes han med Bøder fra 100 til 2000 Kr., dog at Straffen i Gentagelsestilfalde kan stige til Fængsel, hvorhos han kan tilpligtes at erstatte den forvoldte Skade og borttage de ulovligt anbragte Mærker eller i fornødent Fald tilintetgøre Varerne eller deres Indpakning, for saa vidt de endnu ere i hans Besiddelse eller i øvrigt staa til hans Raadighed.

§ 14.

Bestemmelserne i § 13 finde ogsaa Anwendung, naar en andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom eller en andens registrerede Varemærke ere gengivne med saa ubetydelige Forandringer, at Navnene eller Mærkerne i deres Helhed, uagtet Forskellen i Enkeltheder, let kunne forveksles.

§ 15.

Ved kongelig Anordning kan det, under Forudsætning af Gensidighed, bestemmes, at den Beskyttelse, som denne Lov hjemler, ogsaa skal blive dem til Del, der uden for Landet drive saadan Forretning som i § 1 omhandlet. I dette Tilfælde komme Lovens Bestemmelser til Anwendung under lagttagelse af følgende særlige Regler med Hensyn til de Varemærker, som registreres:

1. Anmeldelsen skal være ledsaget af Bevis for, at Anmelderen har opfyldt de Betingelser, som i vedkommende andet Land udfordres for at vinde Beskyttelse for Varemærket.
2. Anmelderen skal for alle Sager, som angaa Varemærket, vedtage Reykjavik Byting som Værneting samt opgive en her i Landet bosat Fuldmægtig, der paa hans Vegne kan modtage Søgsmaal.
3. Varemærket beskyttes ikke i videre Omfang eller for længere Tid end i det andet Land.

Med Hensyn til Varemærker, som ere registrerede i et Land, der gør tilsvarende Indrømmelser for islandske Varemærker, kan der endvidere ved kongelig Anordning fastsættes følgende Bestemmelser:

4. Varemærket registreres, for saa vidt det ikke strider imod Moralen eller den offentlige Orden, i den Form, hvori det i vedkommende andet Land er gyldigt.
5. Har nogen senest inden 4 Maaneder efter, at Varemærket er blevet anmeldt i vedkommende andet Land, anmeldt det til Registrering her i Landet, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser anses som sket samtidigt med Anmeldelsen i det andet Land.
6. Nægtes Registreringen i Henhold til § 5 Nr. 5, og Anmelderen under et Søgsmaal imod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke godtgør, at dette oprindelig er et af ham benyttet Mærke, som den anden har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kendt berettiget til at faa Mæret registreret med Nr. 43. Lov af 13de November om Varemærker.

Nr. 43. til að nota það á þær vörutegundir, sem hann notaði merkið á, þegar vernd komst á í báðum löndunum, en höfða skal hann þá mál út af þessu innan 6 mánaða frá því verndin komst á. Petta skerðir þó að engu leyti rjett þann, sem heimilaður er í 11. gr. 3. málsg.

16. gr.
Landshöfðingi setur ýtarlegar reglur um fyrirkomulag og lögum vörumerkjaskrárinnar og hvernig hún skal haldin, um auglýsingar samkvæmt lögum þessum, og um reikningsskil fyrir gjöldum þeim, er renna í landssjóð samkvæmt þeim.

17. gr.
Um mál, sem höfðuð eru samkvæmt 13. gr. 2. málsg. í lögum þessum, fer sem um almenn lögreglumál, en mál skal aðeins höfða eptir kröfu þess, er fyrir órjetti hefur orðið sökum lagabrotsins.

18. gr.
Öllum skal heimilt að kynna sjer það, sem stendur í vörumerkjaskránni, annaðhvort með því að skoða hana eða fá eptirrit eptir henni; þó verður þess eigi krafist, að skrásettar myndir sjéu sýndar í eptirritum.

Fyrir eptirrit eptir skránni eða af frumritaðri tilkynningu greiðist 2 kr. gjald til landssjóðs. Fyrir að skoða skrána greiðist ekkert gjald.

19. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1904.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 13. nóvember 1903.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Eneret til dets Benyttelse for den Slags Varer, for hvilket han benyttede Maerket, Nr. 43, da den gensidige Beskyttelse indtraadte, saafremt han rejsen Sag herom inden ^{13de} Novbr. 6 Maaneder, efter at den gensidige Beskyttelse indtraadte. Herved gøres dog ingen Indskrænkning i den ved § 11, 3dje Stykke, hjemlede Ret.

§ 16.

De nærmere Bestemmelser om Varemærkeregistrets Indretning, Form og Førelse, om de i denne Lov omhandlede Bekendtgørelser samt om Regnskabsaflæggelsen for de Landskassen i Medfør af denne Lov tilfaldende Oppebørseler fastsættes af Landshøvdingen.

§ 17.

Sager, der rejses i Henhold til denne Lovs § 13, 2det Stykke, behandles som offentlige Politisager, og Paatale finder kun Sted, for saa vidt nogen, som er forurettet ved Lovovertrædelsen, begærer det.

§ 18.

Det skal være alle og enhver tilladt at erholde Oplysning af Registret enten ved Eftersyn af samme eller ved Udskrifter, i hvilke dog selve de registrerede Afbildninger ikke kunne forlanges gengivne.

For en Udskrift af Registret eller af en original Anmeldelse erlægges en Kendelse til Landskassen af 2 Kr. For Eftersyn af Registeret erlægges ingen Betaling.

§ 19.

Denne Lov træder i Kraft 1ste April 1904.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de November 1903.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 13de November 1903.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.